

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

2. Humilitas Fundamentum, indirectè, per accidens, dispositiuè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

Evangelicam ab Humilitate est exorsus: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum. Matth v.3. Quos, ut interpretatur S. Augustinus, libro de Virginitate cap. xxxii. sine ulla controversia, Humiles intelligimus.

ARTICULUS II.

HUMILITAS FUNDAMENTUM

indirectè, per accidens, dispositivè.

EX hac tenus recensisit *Humilitatis* encomiis, in quibus nominatur caput, origo, radix, initium, ac prima virtutum ideoque Fundamentum Ædificii Spiritualis, insurgit difficultas illa minimè dissimulanda, quia ad Architecturam spectans. Cùm domus unius sit unicum fundamentum. Quod, præter superius dicta, ex eo liquet, quoniam fundamentum est prima pars: non potest autem nisi unumquid esse primum: nam primum est, ante quod nihil est. Jam vero, constat etiam, Fidem esse fabricæ de quâ agimus, siue illa dicatur *Domus Sapientiæ*, sive Ædificium Spirituale virtutum Fundamentum stabile. Excluditur igitur à fundamenti denominatione, & ratione *Humilitas*, virtus à Fide genere toto diuersa. Agnouit hanc difficultatem, nec dissimulavit S. Thomas, duobus omnino locis in Secunda Secundæ. Primo quidem quæstione iv. articulo vii. vbi disputat, *Vtrum Fides sit prima inter virtutes?* Et docet: Fidem per se loquendo, inter omnes virtutes primam esse. Tamen per accidens aliquam fide esse priorem; sicut removens prohibens: in quantum nimis, per functionem alterius virtutis removentur impedimenta credendi. Sic

autem virtutem Humilitatis esse priorem Fide: quia Humilitas removet Superbiam, per quam intellectus recusat se submittere veritati Fidei. Iterum, quæst. clxi, art. v. ubi quærit: *Vtrum Humilitas sit potissima Virtutum?* ita arguit: Augustini iudicio, Humilitas est virtutum omnium fundamentum. Etgo est potior aliis virtutibus. Respondet autem. Sicut ordinata congregatio virtutum, per quandam similitudinem Ædifici⁹ comparatur, ita etiam illud, quod est primum in acquisitione virtutum Fundamento assimilatur, quia primum est, quod in ædificio jacit. Virtutes autem veræ infunduntur à Deo. Vnde primum in acquisitione Virtutum, potest accipi dupliciter. Vno modo, per modum *removentis prohibens*. Et sic Humilitas primum locum tenet: in quantum scilicet expelit Superbiam, cui Deus resistit: & præbet hominem subditum, & patulum ad suscipiendum influxum divinæ gratiæ, in quantum e vacuat inflationem superbie. Vnde dicitur Jacobi iv. quod Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Et secundum hoc, Humilitas dicitur spiritualis ædifici⁹ Fundamentum. Alio modo est aliquid in virtutib⁹ primum, directè: per quod scilicet recta ad Deum acceditur. Primus autem accessus ad Deum est per Fidem, secundum illud Hebræorum xi. *Accidentem ad Deum oportet credere.* Et secundum hoc Fides ponitur Fundamentum nobiliore modo.

Ex his colligunt commentatores Scholastici, sensu s. Thomæ, quæ est Theologorum communis: Humilitatem esse Virtutum Fundamentum, non quidem directè, & principaliter: hoc enim Fidei convenit, sed Indirectè, ac Dispositivè. Et quidem Indirectè, quatenus removet virtutum

S. Thomas 2. 2. q. 4. art. 7. Bannez, Valentia, Aragonius, Maderus, Tanner, Lessius de Institut. lib. 4. cap. 4. dub. 7.

tum impedimentum, quod est Superbia. Dispositiū verò, quatenus facit hominem D̄eo subditum, & paratum ad eius gratiæ influxum recipiendum, qui est virtutum semen, origo, conservatio. Vtrumque insinuat Jacobus Apostolus in epistola sua cap. iv. celebri illa sententia, qua S. Thomas ad id probandum utitur: Deus superbia resistit: humilibus autem dat gratiam. Si Deus superbis resistit, non igitur dat iis gratiam: impedit ergo superbiam influxum divinæ gratiæ, & consequenter virtutum studium, ac ædificationem spiritualem, quæ sine divina gratia, neque inchoatur, neque perficitur. Humilitas autem influxum illum attrahit, excipit, colligit. Eleganter S. Augustinus serm. xxvii. de Verb. D. Confluit aqua (gratiæ) ad humilitatem vallis, denatata de tumoribus collu. Eiusdem est ista monitio. Serm. clxxv. de temp. Vident, magnum miraculum. Altus est Deus: erigis te, & fugit à te: humilias te & descendit ad te. Quare hoc? quia excelsus est Dominus, & humilia respicit, ut attollat: alta, id est, superba, de longi cognoscit, ut deprimat. Ad hæc, Humilitas quemadmodum facit, ut homo vilipendat se, ita excitat in illo terrenorum despicientiam, cui contraria est æstimatio. Atqui æstimatio rerum terrenarum impedit maximè Ædificationem spiritualem. Quocirca Humilitas tollit impedimentum ædificationis illius, & parat locum ædificio erigendo idoneum: ac proinde recte dicitur dispositio FUNDAMENTVM. Sed hoc ex arcanis Architecturæ explicandum accuratius.

ARTICVLVS III.

ARTIFICIVM ARCHITECTONICVM
ad jacendum Fundamentum, firmandumq; in aqua.

OBVERVO imprimis ex Vitruvio, ut ædificium ali-
quod extruatur, in solo considerandam soliditatē,
quam,